

Hanna: Ja, sen jag kom med så är det jag som skriver mest. David skriver en del också och alla i bandet får vara med om de vill. Men oftast blir det jag. Jag har alltid skrivit mycket, även om jag tidigare inte haft någonstans att göra av mina ord, så det faller sig ganska naturligt att jag skriver texterna. Sen är det även lättare att öva in texter en skrivit själv, hehe. Så det gör ju mitt jobb som sångare enklare också. Win win!

Det är en smart tanke, tyvärr inget jag kan ta åt mig av, jag lär mig inte mina egna texter, så jag får ha textblad när jag spelar

Hanna: Haha ja, det är väl så, alla fungerar olika. Men för min del så funkar jag så. Sen är mina texter lättare att plugga in, när David skriver så skriver han så jäkla långa texter. Men han gör minsann inga längre låtar, så det blir mycket text på lite musik. Men jag älskar Davids texter också förstås.

David: Ja det kan bli många ord på liten yta ibland, jag glömmer bort att sångare behöver andas och så också.

Jag tycker att ni skiljer er en hel del mot andra band som skriver om elände och kaos, era texter ligger mer på ett personligt plan känner jag det som?

Hanna: Ja, mitt skrivande är nog ofta väldigt personligt. Ibland är det lite läskigt att vara utlämnande, men det känns värt det. Ska jag göra något så ska det vara helhjärtat och det kanske märks i texterna.

Det kanske kan hjälpa någon till och med?

Hanna: Om det kan hjälpa någon så vore ju det helt fantastiskt!

Vem är Julia som skrivit några av texterna på splitten med Antigen, det kanske är tidigare nämnda Endre?

Hanna: Ja precis, det är Endre. Hen är en av mina bästa vänner och har precis bytt namn, därav den eventuella förvirringen. Hen är den som jag började lära mig att göra musik med från början. Jag hade gått hela livet och velat göra det men av olika anledningar inte vågat eller kunnat. Men så lärde jag känna Endre och vi började spela ihop

i början av 2019. Ingen av oss hade väl någon direkt koll på vad vi gjorde men vi lärde oss. Det viktigaste var nog att vi lärde oss att våga låta.

Men apropå att låta, jag tycker ju att produktionen på era skivor är rätt skitiga, har ni haft en tanke bakom det eller har det bara blivit så?

Arne: Jag tycker gärna att det kan få bli ännu skitigare. Det hör ju genren till liksom. Högt och jävligt, som en käftsmäll från ingenstans ska det vara.

David: Jag tycker inte att det låter så skitigt, ibland kan jag tycka att det är väl cleant. Särskilt "Med rädsla för livet" låter kanske lite väl snällt? Det har nog mest blivit som det blivit, vi har ju spelat in allt själva i replokalen. Tidigare nämnda Tommy har mixat och vi har tyckt till och så.

Då kanske det blir ännu råare framöver då? Vi har ju egentligen inte riktigt varit inne på hur ni låter även om det förmodligen går att räkna ut på ett ungefär. Jag har ju nämnt er i samma mening som både Martyrdöd och Irritation men tycker egentligen inte att ni låter som något av de banden. Hur beskriver ni själva er musik? Och vilka band är ni mest influerade av?

Arne: Jag tycker vi spelar någon form av käng med stort fokus på hardcore och med en stor portion emo/neo-crust. D-takt lilar vi iallafall helt klart! Eller lite blackened crust istället för emo kanske? Emo kan ju vara lite allt möjligt.

Hanna: På vår Instagram har vi skrivit "kängpunkhardcorecrust med rädsla för livet". Jag tycker nog det stämmer ganska bra.

David: Värmländsk hardcore har vi väl beskrivit oss som också. Lite Anatomi 71-vibbar kanske vi har? Och Skitsystem ibland.

Arne: Det finns så jäävla många undergenrer i den här lilla genren så man genast blir lite vilsen, och lite rädd ibland.